

Periòdic de comunicació popular de Sants i barris veïns
3.000 exemplars | Distribució gratuïta

Pàg. 3 | Col·lectius en lluita

L'Escola Popular de La Bordeta aixeca el vol al barri

Arrenca el projecte pedagògic que pretén ser educatiu, social i comunitari. Dirigit al reforç, reflexió i espai de seguretat per infants

Pàg. 5 | Actualitat

Pisos "rusc" amb habitacions càpsula de 3 metres quadrats

L'anunci d'aquest tipus d'infra-habitatges s'ha topat amb el rebuig de la ciutadania, les entitats socials i l'Ajuntament

Pàg. 12 | Entrevista

Ivan Miró

Un any
després
de l'**1**
d'**Octubre**

EDITORIAL ★

Un nou curs que comença

Un cop passada la ressaca de les vacances, la festa major de Sants i la de La Bordeta, comença el nou curs escolar. Octubre dona pas a la rutina. Amb les festes d'Hostafrancs com a comiat de l'estiu, i havent passat un setembre de readaptació, moltes ens plantegem nous reptes, nous objectius, com si de propòsits d'any nou es tractés.

Les membres de La Burxa no som menys. Volem seguir explicant l'actualitat del barri, què passa i què no. Volem seguir donant veu a veïnes i veïns, compartint les vides de qui ha marxat i enyora el barri o de qui hi porta tota la vida; donant força als col·lectius i tractant, més o menys a fons, els temes que més ens afecten. Tanmateix, també estem obertes al canvi, buscant la millora o, simplement, intentant sortir de la petita zona de confort on ens trobem. Aquest nou any ens plantegem la creació de noves seccions, i també l'ampliació d'altres: la columna violeta creix, evoluciona, per a convertir-se en tota una senyora pàgina lila.

Aprofitem l'editorial d'aquest mes per a donar les gràcies a totes les que ens llegiu, als anunciants que feu que la burxa sigui possible mes a mes, als col·lectius que confieu en La Burxa per a tenir més veu i a aquelles que, sigui de forma regular o puntual, col·laboreu amb el diari. També volem fer una crida a la participació. Escriutores, redactores, maquetadores, dissenyadores, fotògrafes, il·lustradores... el vostre talent i les vostres ganes són benvingudes i necessàries. Ja sigui escrivint articles, suggerint temàtiques, debatent l'"A Fons" o repartint la burxa a principi de mes, qualsevol ajuda és benvinguda. Noves idees, nous enfocaments, noves cares amb qui riure i discutir a les assemblees, us volem conèixer!

Ens seguirem reunint a Can Vies cada setmana per a l'assemblea. Us convidem a venir, cada dilluns a les 8 del vespre, a dir la vostra. Començarem la setmana amb bona lletra, us hi sumeu?

LES PARETS PARLEN *envia'ns la teva foto a laburxa@gmail.com*MICRO OBERT *envia'ns el teu escrit a laburxa@gmail.com***Com es torna a la muntanya?**

Marta Reus Fàbregas

Des de 2014, s'està desenvolupant una xarxa gràcies al programa LEADER, i que la seva aplicació serà efectiva fins a l'any 2020. Aquest programa ha seleccionat un total d'11 Grups d'Acció Local a Catalunya per intentar retornar les persones que viuen a les grans ciutats a pobles petits, on la seva feina també fa falta. De fet, a Catalunya, el 88% del territori és zona rural, on viuen el 34% dels habitants. Però la meua pregunta és:

està arribant realment a la gent jove? Està funcionant? Tant de bo algú donés les instruccions concretes per poder provocar l'èxode contrari que vam viure durant molts anys, quan les famílies agafaven tot allò que tenien i anaven a provar sort a la gran ciutat, a treballar mil hores per guanyar quatre "durets" com deia el meu avi. El problema de tot aquest moviment és també la professionalització i demanda de les principals ofertes de feina que s'estan llançant com a necessitats principals dels pobles. Es busca cobrir sobretot la part d'agricultura i ramaderia, junt amb turisme, per intentar fer arribar al

màxim el reclam, ja que és la principal necessitat. Tot i així, cobrir agricultura i ramaderia són dos sectors que tenen una tradició familiar entesa des de fa molt de temps, com podem fer arribar aquesta necessitat a gent que prové de nuclis urbans? Marxar a viure a la muntanya és una decisió que costa molt, i que provoca vertigen miris des d'on la miris, però que es somia cada dia en la vida de qui vol fer el canvi. I ressona al cap de la persona quan agafa el metro, pita el cotxe que té davant i entra en un supermercat sense saludar.

L'Escola Popular de La Bordeta alça el vol

Escola Popular de La Bordeta

El proper dissabte 20 d'octubre celebrarem l'inici d'aquest nou projecte comunitari que el dia 22 començarà a funcionar regularment al barri de Sants.

L'Escola Popular de la Bordeta és un espai pels nens i nenes del barri, i amb la voluntat que també sigui d'ells, un projecte que vol acompanyar als més petits en els dubtes acadèmics i alhora reflexionar sobre la realitat que ens envolta des de l'educació popular i crítica. Està situada als baixos del Bloc La Bordeta, a la plaça Joan Corrades, un edifici expropiat de les mans de la Sareb per a real·lotjar-hi famílies. Comparteix espai i neix vinculada al Grup d'Habitatge de Sants, un col·lectiu on persones amb dificultats per accedir a un habitatge digne s'autoorganitzen per defensar-se i crear comunitat.

El projecte va adreçat a nens i nenes que cursin educació primària i obrirà a les tardes un cop acabi l'escola ordinària. Volem ser un espai on aprendre a relacionar-nos de manera horitzontal, potenciar l'autosuficiència, intentar no generar frustració en relació a l'educació, sinó fomentar l'interès, i aprendre col·lectivament.

Som un grup de persones actives que volem canviar radicalment el món. Formem part de tot aquell grup de persones compromeses amb construir respostes diferents del que el sistema actual ens imposa. Venim de diferents àmbits i tenim coneixements diversos i compartim la voluntat de repensar el model educatiu.

Entenem la pedagogia com un procés transformador de la societat i de la

Primeres inscripcions a L'Escola Popular de La Bordeta

manera de relacionar-nos. Per tant, tenim la voluntat de ser un projecte educatiu que prengui consciència de les opressions de classe, de gènere i de raça. Entenem l'educació popular com una pedagogia anticapitalista, feminista i antiracista, com una eina per entendre una mica més aquest món i crear-ne un una mica més just.

Davant aquesta forma de viure que se'ns presenta, on el capital prima per davant de tot, volem capgirar-ho tot entre totes, tot transformant les

condicions de vida mentre facilitem espais d'aprenentatge crític i col·lectiu.

Creiem que és imprescindible que els més petits també tinguin un espai de confiança i suport mutu on poder parlar sobre les coses que els afecten. Volem que l'Escola Popular sigui un lloc on treballar l'autodefensa, la capacitat de resistir i lluitar per transformar les pròpies condicions de vida. No podem entendre doncs la nostra tasca sense participar de la xarxa col·lectiva i vincular-nos amb el moviment popular del barri. Participar

d'aquesta xarxa entre totes, forma part també d'una fase més de l'aprenentatge col·lectiu.

Entenem l'Escola com un espai de trobada i cohesió per a les veïnes, famílies i infants del barri de la Bordeta. Un lloc des d'on generar comunitat a través del suport mutu, un espai de trobada i convivència de diferents cultures, on desplegar la vida comuna, on compartir la vida afrontant les necessitats quotidianes i dibuixar resistències.

Frontera sud des del barri de Sants

Frontera Sud

Portem segles alimentant un sistema colonial basat en l'explotació, extractivisme i violència que, a través de l'opaca i salvatge indústria de la guerra, de les grans empreses ibèriques d'energia, de l'especulació financera o de la indústria tèxtil forma part del nostre dia a dia amb el que mengem o ens posem. El colonialisme segueix més present que mai i ha desplaçat els desastres naturals i l'esclavitud a altres latituds del planeta. Així doncs, els Estats del nord global són responsables dels moviments migratoris: són desplaçaments forçats.

La frontera sud de l'Europa acumula en el que portem de segle més de 30.000 morts i, després del tancament dels ports executat per la ultradreta italiana,

l'Estat espanyol es perfila avui com la principal ruta d'entrada al continent. Davant d'aquesta situació, les polítiques d'Europa pretenen blindar el Mediterrani amb un mur policial i denoten així un clar avenç a escala europea del racisme i la xenofòbia, al qual l'actual govern del PSOE també s'hi ha sumat.

De fet la nostra frontera sud ens fa avui un crit d'alerta i emergència. Avui Barcelona es troba davant d'una situació paradoxal: mentre la ciutat rep l'arribada massiva de migrants i hi ha menors vivint al carrer, la proclamada ciutat refugi amb el lema «volem acollir» no aconsegueix reaccionar i no arriba ni a trobar el to per denunciar la situació.

No només hi ha una resposta humanitària inadequada, sinó que hem arribat a normalitzar, i per tant invisibilitzar situacions com la repressió i violència institucional constant cap a totes

aquelles migrants indocumentades que intenten sobreviure. Alguns exemples d'aquestes són la cíclica persecució als maners, la vergonyosa permanència del Centre d'Internament d'Estrangers de la Zona Franca, o el manteniment de la Llei d'estrangeria que marca una línia vermella entre les persones "dignes de drets" i aquelles que no. També cal destacar l'exclusió de la població migrant dels drets polítics, com va ocórrer fins i tot en la configuració del cens electoral del referèndum de l'1 d'octubre.

En aquest context, centenars de persones, col·lectius, espais d'activisme i barris estan atentes a tot el que està passant per trobar maneres de coordinar una resposta d'emergència material que tingui un horitzó que vagi més enllà de l'assistencialisme. Perquè volem construir una alternativa a les lògiques imperants on el dret a viure estigui al

centre de tot.

Ens trobem amb diversos reptes: establir espais de reflexió per repensar i combatre les noves dinàmiques del racisme i la xenofòbia, activar davant l'emergència totes les xarxes de solidaritat possibles en un context que requereix una profunda empatia, respecte i comunicació. Només d'aquesta manera podrem establir relacions horitzontals amb el moviment migrant i podrem així arribar a hibridar-nos amb aquesta lluita: una lluita migrant que entén que el capitalisme se situa dins d'un règim neocolonial.

Per tot això, hem vist la necessitat de crear un espai al barri on poder activar aquests temes i articular respostes col·lectives a nivell de barri. Ens trobem cada dimarts a les 20h al CSO Can Vies.

CASAL INDEPENDENTISTA de Sants
Jaume Compte

Carrer Muntadas, 24,
08014 Sants, Barcelona, Països Catalans
www.cis-jaumecompte.cat
o visita'ns al Facebook i al Twitter

KOITTON CLUB
ROSSEND ARÚS

BAR MUSICAL COOPERATIU

CUINÀ DE BARRI
Terra d'escude

ESMORZARS
MENÚ AL MIGDIA
CARTA DE NIT
OPCIÓ VEGETARIANA
BEGudes DE LA TERRA
CERVESES ARTESANES
CULTURA POPULAR

C/Premia 20, Baixos. 08014
SANTS. PAÏSOS CATALANS
93 422 16 13 WWW.TDK.CAT

pintxos
lirres
vermut
truita
barri
cooperativisme

KOP DE MÀ
C/Riego, 4. Sants

la Ciutat Invisible
Cooperativa Autogestionària

COMUNICACIÓ GRÀFICA
Et sents invisible? Nosaltres t'ajudem...

LLIBRERIA CRÍTICA
Més que una llibreria al cor del barri...

RECERCA & INTERVENCIÓ
La memòria de l'ahir, les propostes pel demà...

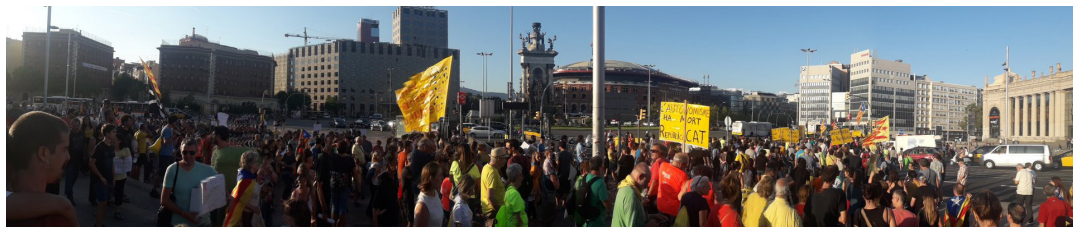
www.lacitatinvisible.coop
C/ RIEGO 35 BAIXOS 08014 (BCN) 93 298 99 47

Crònica de barri

Sants Viu

Diada de Catalunya. Crònica al barri de Sants

Sens dubte, aquest any, ha sigut la diada més enaridada del període mal nomenat "democràtic", i al barri s'ha respost amb mobilització i lluita.

El 9 de setembre, el Casal Independentista de Sants va fer un acte emmarcat dins la campanya "La Resposta, Free Anna", on es va presentar el llibre "I es parlarà de vida" amb l'absència de la seva autora: l'Anna Gabriel, represaliada per l'Estat i actualment exiliada política a Ginebra. L'acte va comptar amb la presència d'Irene Jaume, llibretera de la Ciutat Invisible. Posteriorment es va fer un dinar popular i un mural col·lectiu per a reclamar la llibertat de l'Anna Gabriel.

El dia 10 a la nit, unes 3.000 persones van sortir pels carrers de Sants a la 7a marxa de torxes per la llibertat i la república, organitzada per més de 20 entitats.

La marxa va acabar prop del local dels Borinots, amb un pilar per celebrar el seu aniversari, amb la lectura d'un manifest on reclamava la llibertat de les persones preses i exiliades i la consecució de la República Catalana, i la cantada dels Segadors on el públic va corejar "Visca Catalunya i visquin els Països Catalans".

La Lleialtat s'omple en demanda del 30%

Dijous 20, la Lleialtat Santsenca va acollir un debat sobre habitatge: com fer possible que promotors i constructores aportin habitatge assequible a la ciutat construïda. Davant la situació de precarietat habitacional que viu Barcelona, 5 entitats de la ciutat (la PAH, el Sindicat de Llogateres, la FAVB, l'ABTS i l'Observatori DESC) van presentar una moció al ple

municipal amb 4 punts per augmentar l'habitatge públic i assequible. Amb la intenció que la moció no fos paper mullat sinó que es pogués implementar, es va començar a desenvolupar el primer punt: que tota nova construcció o rehabilitació integral de més de 600m2 hagués de tenir un 30% d'habitatge de protecció oficial (HPO).

Al juny, la mesura es va aprovar al plenari de manera inicial, tot i que es va haver de renunciar a la suspensió de llicències fins l'aprovació definitiva per a tenir els suports suficients. Després de debats, al·legacions i informes jurídics i econòmics que demostren la viabilitat econòmica i jurídica de la mesura, aquesta ha quedat aprovada després d'una votació al ple municipal el passat 28 de setembre. L'acte va recollir diferents punts de vista al voltant de la mesura. Carme Trilla (economista), que va exposar la importància de la mesura però que cal tot un conjunt de mesures per a millorar la situació de l'habitatge; la Maria Rubert, que va aportar el punt de vista arquitectònic; Camille Mialot, doctor en Dret de París que va explicar l'experiència parisina on s'ha inspirat la mesura; Martí Batllori, jurista i de la Taula del Tercer Sector, aportant la visió de les entitats socials; i Irene Escorihuela, del grup promotor, exposant el rol de les organitzacions i moviments a l'hora de garantir els drets amb iniciatives com l'actual.

A la fila zero, Resistim al Gòtic, FaPac, SostreCivic, i altres entitats, posaven el contrapunt per tal de seguir exigint millores en habitatge més enllà de la mesura del 30%.

Des del públic hi va haver diverses intervencions, però preocupava especialment l'últim tràmit de la mesura: que la Generalitat hi doni el vist-i-plau jurídic. A hores d'ara, des de Govern s'han presentat certs dubtes respecte a la viabilitat de la proposta, però seria la primera vegada que es vetés des de la Generalitat una iniciativa aprovada al ple municipal.

La mesura del 30% és un missatge contundent pel mercat: l'especulació i el negoci amb l'habitatge té límits. Diversos col·lectius, com el Grup d'Habitatge de Sants, han manifestat que caldria anar més enllà. La mesura parteix de la legalitat vigent per a poder-la aprovar però certament caldria modificar aspectes de l'HPO perquè la mesura tingués més potència (protecció indefinida, que fos de lloguer i no hi hagués possibilitat de venda...). A més, cal acompanyar-la de moltes altres polítiques públiques d'augment del parc públic d'habitatges, de sanció als pisos buits, etc. No obstant això, és un avenç pel que fa al sector privat: se li imposa

per primer cop obligacions importants, que comportarà entre 300 i 400 pisos anuals a preu assequible per a la ciutat. Tenint en compte l'encariment de preus, la inversió estrangera, iniciatives com les dels pisos "rusc" que es volen instal·lar al barri... És urgent regular el mercat i augmentar el finançament en habitatge. Estendre aquesta mesura arreu, com ja estan plantejant diversos moviments d'altres municipis, enviaria un missatge clar al sector privat: recuperarem la funció social de la propietat.

9 Feminicidis als Països Catalans

Des de la passada Burxa del mes d'agost, han estat 9 els feminicidis registrats als Països Catalans, que nosaltres hàgem pogut comptabilitzar. A més a més dels quals s'han produït al nostre districte, un a Badal el passat 6 d'agost i un altre a Poble Sec el 15 de setembre. 2 feminicidis que se sumen als de Nou Barris, Oriola, Sils, Gràcia, Borriol i al doble feminicidi de Castelló del 25 de setembre. Una xifra, que hauria de fer reflexionar a aquells que titllen d'exagerat el discurs feminista, i una no xifra, tot el mal que van haver de suportar aquestes 9 víctimes mentre alguns titllen d'exagerat el discurs feminista.

Ni desnonaments ni presó. Defensem el dret a l'habitatge

25 de setembre a la tarda, el Grup Habitatge de Sants fa arribar la convocatòria d'alerta.

A falta de confirmar horaris, informen de dos desnonaments que cal aturar demà. Un al carrer Pavia 18, on la Katherine i els seus dos fills corren perill de perdre el seu habitatge. D'altra banda, en Mohamed i la seva família, poden ser desnonats al Carrer Mossèn Amadeu Oller 32. Dues situacions que ni són noves per al GHaS, ni ho són per a la majoria de col·lectius que defensen un sostre per a les seves veïnes.

Potser és per aquest motiu que també des del GHaS, s'han decidit a sumar esforços en denunciar el cas del Jorge, un veí de Moratalaz (Madrid) a qui el jutge vol empresonar set mesos per oposar-se a un desnonament. La policia l'acusa d'haver trepitjat un agent. Extrem que ell nega, i que per tant es nega a pagar-li els 1200 € d'indemnització a qui desnona famílies. Entrar a presó per visibilitzar els desnonaments.

És en aquest sentit, que els darrers dies s'han pogut veure als carrers activistes del GHaS, repartint octavetes informatives, encartellant o mostrant el seu suport al Jorge, amb una foto col·lectiva. Tenen clar, que el que li ha passat a en Jorge, els pot passar a elles qualsevol dia, aturant un desnonament

A primera hora del matí del dia 26, una trentena de veïnes van fer guàrdia a les portes dels habitatges on la comitiva judicial i policial havia de fer acte de presència. Ambdós desnonaments s'han aturat, gràcies a la mobilització popular. El GHaS ho comunicava al migdia mitjançant xarxes socials.

<https://santsviu.cat/2018/09/25/ni-desnonaments-ni-preso-defensem-el-dret-a-l-habitatge/>

Pisos Rusc

“Projecte d’habitatges per a residents de Barcelona per 200 € al més”

Bernat Marimón

A principis de setembre van aparèixer cartells enganxats per tota la ciutat amb aquest reclam. L’oferta, també anunciada a través de Wallapop, corresponia a la promoció dels anomenats pisos rusc; locals amb habitacions tipus càpsula d’uns 3 metres quadrats agrupades en un mateix espai i amb zones comunes com “el o els lavabos”, la sala d’estar o la zona de cuina (taulell, armaris i microones)..

L’empresa que hi ha al darrere és Haibu 4.0, un “grup d’emprenedors amb iniciativa social, preocupats per la falta d’habitabilitat per a la gent més modesta o amb necessitats peculiars” tal com es defineixen a la seva pròpia web.

La intenció és fer una primera promoció dels pisos rusc al carrer Constitució 114, muntant 14 habitacles en dues fileres, una sobre l’altra. De moment, però, les obres han estat aturades per part de l’Ajuntament al no disposar de la llicència d’obra.

L’empresa marca requisits d’edat, econòmics i fins i tot penals per a poder accedir-hi. També estableix unes normes de convivència que poden anar des de la no tolerància a les conductes racistes fins a la prohibició de mantenir relacions sexuals dins dels ruscs o habitacles.

Des del primer moment, la iniciativa

ha rebut un fort rebuig tant per part de la ciutadania com per part del mateix Ajuntament. Aquest últim comunicava a la premsa que no havia rebut cap sol·licitud de llicència per a un espai residencial d’aquestes característiques i en qüestionava la legalitat al no complir de cap manera els requisits mínims d’habitabilitat que s’exigeixen per a poder viure dignament i amb unes condicions adequades. El decret que regula aquestes condicions mínimes i la cèdula d’habitabilitat estableix la següent ràtio: una persona per habitació d’un mínim de 5 metres quadrats.

En cap cas podem consentir que se’ns ofereixi aquest tipus de projecte com a una solució als greus problemes d’habitatge que patim al barri de Sants en particular i a la ciutat de Barcelona en general. La nostra tolerància a les condicions en les que vivim, cada cop més pèssimes, ha arribat a límits insospitables i ens hem de plantar i dir prou. Tothom, si és que no ho ha patit una mateixa, coneix algú a qui han pujat el lloguer sense motiu i sense fer cap millora substancial al pis. O que, en apropar-se la data de renovació del contracte, una hagi de patir en assumir que o bé haurà de marxar o bé haurà de pagar un 20% més de lloguer.

Precisament a mitjans de setembre es va aprovar la moció municipal per forçar l’ampliació del parc social al 30% en noves construccions i grans

rehabilitacions. L’ampliació implicaria guanyar 400 habitatges protegits cada any. Juntament amb aturar urgentment els desnonaments, frenar la bombolla de lloguer o parar l’expulsió de les veïnes dels barris, aquesta mesura implica poder començar a oferir solucions reals al problema de l’habitatge de la ciutat. De moment però, la moció s’ha d’aprovar definitivament a la subcomissió d’Urbanisme amb la Generalitat a principis d’octubre.

Esperem que, entre la posició en contra

de l’Ajuntament i la incansable lluita de les entitats socials, la iniciativa dels pisos rusc no tiri endavant.

En el moment en què estem exigint regulacions en el preu del lloguer, una major durada dels contractes i una ampliació del parc d’habitatge públic (actualment només és de l’1,5% del total de la ciutat), l’aparició d’un projecte que ofereix habitacions de 3 metres quadrats ens sembla un insult a la intel·ligència i a la lluita que es fa cada dia al carrer.

com funciona la burxa* ?

DISTRIBUCIÓ

Es publiquen mensualment **3.000 exemplars de La Burxa** que es distribueixen a uns **40 punts**. Una àmplia xarxa de bars i comerços, ambulatoris, biblioteques, centres cívics, locals socials i entitats amb seu peu de carrer, a Sants, Hostafrancs, la Bordeta i Badal.

Pots consultar els punts de distribució en el següent [mapa](#).

3.000

exemplars mensuals gratuïts

40

punts de distribució

DIFUSIÓ

Enguany, amb motiu del 20è aniversari de la publicació, **La Burxa** estrena plana web (www.laburxa.org) i volem dinamitzar el trànsit de visites mitjançant l’ús de les xarxes socials Facebook i Twitter.

Incorporem a l’entorn digital un espai publicitari en què apareguin la xarxa de comerços col·laboradors amb el projecte.

4.700

seguidores a Twitter

[@laburxa](https://twitter.com/laburxa)

2.000

seguidores a Facebook

facebook.com/laburxa

FINANÇAMENT

La Burxa és un projecte **autogestionat**: no rep cap subvenció. Compta amb dues fonts de finançament bàsiques:

- **L’Assemblea de Barri de Sants (ABS)**, que finança gairebé el **60%** de les despeses de publicació. El diners els generen prop d’una quarantena de col·lectius mitjançant l’organització conjunta de la Festa Major Alternativa de Sants. Part dels beneficis que es generen serveixen per finançar **La Burxa**.
- La **venda de mòduls publicitaris** financia l’altre **40%** de l’edició. A més, pensem que és una bona manera de donar a conèixer l’activitat comercial dels comerços de proximitat entre els lectors i els col·lectius membres de l’ABS.

A banda d’aquests ingressos, puntualment organitzem alguna festa solidària, editem material com xapes o samarretes, o fem rifa de Nadal.

Centre de menors d'Hostafrancs a l'antiga escola Sant Vicent de Paül

Rubén Molina

Aquest any s'està vivint una situació d'emergència pel que respecta a l'arribada de menors estranger no acompanyats. El desbordament de la Generalitat per poder assistir als menors els va portar a demanar ajuda a les entitats que treballen amb menors per generar dispositius d'urgència. Per tota Catalunya obren centre de primera acollida amb 15 - 20 places.

En aquest context es va habilitar l'escola Sant Vicent de Paül, coneguda popularment com «les monges». El centre passa a ser equipament, que no pas habitatge, així que l'ús d'aquest espai és provisional i en menys de dos mesos hauria d'estar al seu lloc definitiu, i si es pot, abans. Aquest centre recull en primera instància a joves que venen assignats jurídicament i s'apliquen mesures higièniques, alimentàries i de descans i es fa l'assignació de l'edat. Posteriorment, la tutela passa a la DGAIA, es queden al centre fins que tenen una plaça a un centre d'acollida fix. Així pot durar entre unes hores i màxim 7 dies, que en aquest cas mai hauria superat els 3. Els menors no poden sortir sols, sempre han d'estar amb monitors, fan activitats a dintre i fora del centre. Hi ha molt flux de menors entrant i sortint, que sempre haurien d'anar acompanyats per mossos en ingrés i trasllat, pel perfil del centre de pas.

Malgrat aquest funcionament oficial, que s'explica des de l'administració a veïns i entitats del barri, al centre moltes vegades s'hi concentren més menors dels que haurien de ser i alguns passen més temps de l'estipulat. Els professionals havien de treballar en condicions de molta pressió i es van produir

alguns conflictes amb els menors. La sotsdirectora de la DGAIA confirma que el centre no reuneix les condicions de seguretat necessàries en infraestructura.

Diversos factors van fer que la situació generés molta crispació al barri. El primer és la inicial falta d'informació que va patir el barri respecte que hi passava en aquell edifici. La gran presència policial, ja que tots els menors havien d'arribar acompanyats per la policia, va generar un estat d'alarma. La falta de comunicació de la mateixa DGAIA amb el districte i d'aquest amb els veïns. La urgència va fer que el centre comencés a funcionar abans que es comunicés al districte i aquest després va reaccionar tard cap als veïns. Es va ignorar el teixit del barri, que compta amb les seves pròpies particularitats. Entre elles una important comunitat gitana que compta amb el seu propi teixit social i que no va ser tinguda en compte. Tampoc es pot obviar la guspira xenòfoba que va despertar en una part del veïnat. Aquesta primera alarma va fer que tots els incidents del barri s'associïn a l'arribada dels menors i se'ls qualifiqui a tots com a delinqüents. Hostafrancs és un barri relativament força complex molt abans de l'arribada a l'estiu dels menors. Les queixes de molts veïns sobre els menors eren infundades i se'ls acusa de moltes coses que no van ser culpa seva. No es pot negar que hi va haver algun incident i agressió. Se'ls acusava de dos atracaments a comerços, un dels quals no hi havia cap menor estranger implicat.

Els primers dies i setmanes van ser força tensos en les relacions d'alguns veïns, la comunitat gitana, l'Associació de Veïns d'Hostafrancs i els menors i districte. Els primers van arribar a plantejar mobilitzacions per tancar el centre i la formació de patrulles ciutadanes al voltant del centre. L'establiment

d'una comissió de comunicació i seguiment entre administracions i entitats va facilitar anar a poc a poc rebaixant la tensió. Des de l'inici la DGAIA va dir que el centre era provisional i com que no tenia les condicions adequades havia de tancar. L'associació de Veïns d'Hostafrancs que des de l'inici es va posicionar per tancar el centre va mediar amb la comunitat gitana rebaixant la tensió. Finalment el centre va tancar a mitjans de Setembre, uns dies després del que havia promès la DGAIA, amb amenaces de mobilitzacions de l'Associació de Veïns d'Hostafrancs.

La mala gestió i falta de comunicació inicial va generar un clima de rebuig cap als menors i el centre. Però la gran quantitat de MENA arribats aquest any

demanda una solució que ha d'anar precisament dirigit a involucrar els teixits socials dels barris i pobles en l'acollida. Tancar-los la porta i obrir les portes a la xenofòbia i el racisme només alimenta l'estigma cap als menors i impossibilita solucions integrals. Una lliçó també pels moviments socials del barri han estat absents.

**El centre ha tancat
després de dos mesos
de polèmica, tensions i
mala gestió**

Foto: Façana de l'escola Sant Vicent de Paül

**L'increment
de l'arribada
de menors no
acompanyats és
un dels grans
reptes que hem
d'afrontar com
a societat**

Clara Victòria

Durant l'estiu i aquests primers mesos de tardor la situació de molts menors estrangers ha esdevingut notícia. Com sempre l'opinió pública va donant cues entre l'alarma social per la inseguretat i l'escàndol per les pessimes condicions en què malviuen dins del sistema de l'administració. L'administració està més que desbordada i no és capaç de donar resposta al gran increment d'arribades de MENA (Menors estrangers no acompanyats) que hi ha

hagut aquest any, més de 2000 només a Catalunya des de principi d'any. Per fer-se una idea, en tot el 2017 en van arribar al voltant de 1400 i el 2016 menys de 700.

Per parlar del que podríem anomenar el fenomen dels MENA, cal poder fer una mirada més general gran i ampliar el focus d'atenció. Malgrat que pensem que és quelcom proper per les afectacions que podem tenir a l'entorn i les administracions. Catalunya és la segona comunitat autònoma que més MENA està acollint després d'Andalusia, que és el principal punt d'arribada. Però aquests joves no venen a Catalunya, venen a Europa. Barcelona és on arriben la majoria, en gran mesura per la facilitat per moure's a altres indrets d'Europa. Així l'elevat increment també s'està experimentant a altres països de la riba nord del mediterrani.

Però que motiva que joves d'entre 14 i 16 anys es juguin la vida, abandonin casa seva i la família? Els motius són diversos. En primer lloc la falta d'oportunitats i la misèria del seu lloc d'origen. El Magreb ha experimentat una forta liberalització econòmica que ha produït grans borses de població que ha quedat exclosa econòmicament, sobretot a les zones rurals. Els països europeus han estat els principals instigadors d'aquests processos que han servit sobretot a països com França i Espanya per crear grans zones franques on poder obtenir molta mà d'obra barata. En els últims anys a més s'ha pogut notar l'afectació de l'agitació política al món àrab per la pressió de l'islamisme,

un dels moviments opositors més grans dels règims. Uns règims que destaquen per les vulneracions dels drets humans i la persecució de la dissidència. En el cas del Marroc això s'ha traduït en la persecució del jovent rifeny, que va posar contra les cordes l'estat l'estiu passat. L'altre mesura que podria tenir força repercussió d'ara endavant és la tornada del servei militar obligatori. Aquesta mesura però es va aprovar a l'Agost, encara no s'ha dut a la pràctica i no explica l'increment d'aquest any. Però el principal motiu és l'efecte crida. Als pobles i barris, els joves que estan a Europa envien diners i mostren mòbils, calçat i de roba de marca. És viu la cultura de l'emigració i són les mateixes famílies les que en alguns casos inciten la sortida dels fills. El patró és variat, amb joves provinents de famílies amb alguns recursos i joves que a vegades ja tenen una situació desesperada al seu país. En definitiva, occident ven un model d'èxit, genera inestabilitat política i règims repressius que assegurin les inversions estrangeres que empobreixen al país.

La situació de la DGAIA (Direcció General d'Atenció a la Infància i Adolescència), és totalment insostenible. El CGT acusa aquesta administració de falta de previsió que s'està traduint en situacions extremes tant pels menors com pels treballadors. La situació és tan extrema que no hi ha places per acollir-los a tots, s'han obert diversos centres nous en els últims mesos però totes les mesures queden superades enseguida. La DGAIA ha explicat que està rebent

cada setmana 125 menors nous que acollir. Les situacions estan arribant a ser tan surrealistes que s'utilitza el sistema de llits calents, s'han llogat cases de colònies, i els menors també estan dormint en les oficines de la mateixa DGAIA i allà on poden. Aquesta situació ha estat la causant que el problema hagi traspassat als Mossos d'Esquadra. Els menors han d'anar sempre custodiats per agents de l'autoritat fora dels centres o per traslladar-los quan arriben, raó per la qual si no se l'acull a un centre perquè està ple, han de seguir sota custòdia. Aquest fet és un dels motius que també ha fet que augmenti la sensació d'inseguretat respecte a aquest col·lectiu. Molts dels menors fugen de la tutela de l'administració per les condicions en què es troben. El fet de ser estiu també ha facilitat que molts hagin preferit buscar-se la vida abans que estar dins d'unes institucions incapaces de poder resoldre les seves necessitats. De fet l'administració fa els ulls grossos o ja li va bé que s'escapin. Aquests menors molts cops fora de la tutela administrativa tenen poques oportunitats de tirar endavant i alguns acaben sobrevivint de petits furts o altres activitats. Tot i això els educadors que treballen amb MENA asseguren que l'índex d'aquests menors amb adicions, trastorns i delinqüència estan per sota de la mitjana juvenil. Aquests estigmes no ajuden a solucionar aquest fenomen que es presenta com un repte de país, tant pel que fa a l'acollida i també a la integració.

El barri es bolca en la commemoració del l'1 d'Octubre

Sants Viu

La majoria d'escoles del barri que havien anunciat activitat prèvia a l'1 d'octubre per commemorar les ocupacions dels centres electorals per garantir el referèndum d'independència de l'any passat, havien triat la data de diumenge 30, per a obrir escoles. L'escola Barrufet, va triar el dia 29 i algunes de les escoles no han pogut programar cap activitat. Tanmateix, la majoria, han pogut obrir portes, enguany sense por a ser precintades pels mossos d'esquadra.

De bon matí vam fer una primera volta, porta a porta. Des del Lluís Vives fins al Joan Pelegrí. Certament el dia va costar d'arrencar a la majoria de centres, i alguns no van obrir portes fins al migdia.

Al pas per Cotxeres, hem pogut adonar-nos, que el mural del CDR que commemora la República havia estat bandalitzat per aquells que, en comptes de tenir un projecte propi, gaudeixen de destruir el dels altres. A poc a poc el dia s'ha anat animant: les veïnes han baixat altre cop al carrer, s'han desplegat pancartes i enganxat cartells, s'ha fet música a cal Maiol, mural a Cavall Bernat, titelles a Gayarre, treballs manuals a Joan Pelegrí, activitats lúdiques a Proa, xocolatada al Coromines... Al migdia, la majoria han optat pels vermuts i dinars de carmanyola.

La cita de la tarda era a les cinc per concentrar-se a l'entrada de la Rambla de les vies a la Plaça de Sants per, a les 17.30, enfilem una mobilització encapçalada

per dues pancartes. A la primera es deixava clar que quan "el poble mana, el govern obeeix", en clara al·lusió a la reculada del govern respecte al resultat electoral del referèndum. I una segona pancarta que reclamava la fi de la repressió i la dimissió del conseller d'interior -Buch-, poques hores després de les violentes càrregues policials dels mossos d'esquadra al centre de Barcelona, contra els independentistes que intentaven aturar l'acte ultra en homenatge als policies que van participar de l'operació "Copernico", que se saldaria amb un miler de ferits i ferides, escorcolls d'imprentes, conselleries i direccions generals, així

com l'intent d'assalt de la seu de la CUP al carrer Casp, el dia 20 de setembre de 2017.

La manifestació al seu pas per les Cotxeres de Sants comptava amb 573 persones. A aquella hora, el mural de Cotxeres ja havia estat repintat pels membres del CDR. Quan hem arribat a la plaça espanya, la mobilització comptava amb força més gent, i la cua de la mobilització -que ocupava els dos carrils en sentit Barcelona-sobrepassava el carrer de Mir Giribert. Ja arribats a la cruïlla de carrer de Sants amb la Gran Via, un activista s'ha enfilat a una escala i ha enganxat un adhesiu a la placa de la plaça Espanya per rebatejar-la com a

plaça de l'1 d'octubre.

Una acció que s'ha repetit a la resta de plaques de la plaça, mentre la mobilització feia la volta per la vorera. A les dues bandes de les escales d'Ibèria, i al costat de les torres venecianes i les dues cantonades de l'Hotel Plaza. Una acció que culminava amb crits de "Vam votar, vam guanyar", "1 octubre ni oblit ni perdó" i d'"independència". Tan sols, la placa de la cantonada del Paral·lel ha restat amb el seu nom original, han estat els mossos d'esquadra els encarregats de situar un dispositiu que impossibilités l'acció. Que cadascú en tregui les seves conclusions.

Un cop feta tota la volta a la

plaça, la pancarta de capçalera s'ha desplaçat fins a les portes de l'escola Francesc Macià - centre de votació l'any passat - on s'han fet els parlaments finals i s'ha cantat l'estaca i els segadors.

Ja, quan les veïnes marxaven cap a casa, el canal de telegram del CDR de Sants, anunciava les convocatòries per les mobilitzacions que es realitzarien a la commemoració de l'1 d'Octubre. Mobilitzacions que acabarien mostrant un any després que el poble desborda una classe política sense valentia ni programa, que es debat entre l'immobilisme i l'autonomisme mentre intenta que la rabia continguda no els superi.

Sants es mobilitza contra la repressió al moviment feminista

El proper 20 d'octubre es presenta al barri la campanya #8MJotambétallo davant les multes rebudes per exercir el dret a vaga el passat 8 de març

Espai feminista Sants

El 8 de març de 2018 la vaga general, social, de consum i de cures convocada pel moviment feminista a escala internacional va convertir-se en una jornada històrica: 170 estats d'arreu del món van adherir-se a la convocatòria; 70 van organitzar mobilitzacions massives i a l'estat espanyol més de 6 milions de persones van secundar la vaga als seus llocs de treball assalariat, en una vaga laboral organitzada des de baix, pel moviment feminista de base, a la que van adherir-se diversos sindicats d'àmbit estatal i català.

La vaga feminista cridava a aturar-ho tot, i així ho vam fer: el 8 de març de matinada milers de dones, lesbianes i trans feministes vam tallar les principals vies d'accés a diverses ciutats catalanes, entre elles Barcelona; vam fer piquets per tancar els comerços; vam aturar les universitats, els instituts i les escoles; vam deixar les criatures a cura dels homes que organitzaven els espais de

cura; vam deixar de consumir; vam omplir els carrers i vam protagonitzar les mobilitzacions feministes més massives que s'han vist mai a les ciutats d'arreu del territori, on vam fer-nos visibles en tota la nostra diversitat: dones autòctones, migrades i racialitzades, aturades, estudiants, periodistes, treballadores i cuidadores domèstiques, treballadores sexuals...

Aquest estiu el Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya ha comunicat a diverses companyes de comitès de vaga de Barcelona que les acusa de sancions administratives per organitzar les concentracions feministes i tallar el trànsit i vol multar-les amb 300 euros. Una companya del Comitè de Vaga de Sants està acusada d'organitzar la concentració en la qual centenars de feministes vam aturar la Gran Via a primera hora del matí, i de tallar el trànsit rodar. També volen multar quatre companyes del Comitè de Vaga de Poble Sec i han multat a altres companyes del País Valencià, a més d'imputar a companyes de Sant Cugat per tallar les vies dels Ferrocarrils Catalans durant

dues hores.

La força i la potència del moviment feminista espanta el poder, per això volen sancionar-nos, multar-nos, reprimir-nos i criminalitzar-nos. Però si toquen a una, ens toquen a totes. Les mobilitzacions, els talls de trànsit, els piquets, les accions feministes... no tenen dirigents, som un moviment horitzontal, assembleari i que funciona per consens. Vam convocar una vaga, vam aixecar-la des de baix, i teníem, tenim tot el dret a aturar el trànsit, la producció, el consum i tots els treballs, precisament en això consisteix una vaga.

Perquè malauradament ens sobren els motius per sortir el carrer a lluitar per una societat lliure d'opressions, d'explo-tació i violències masclistes. Per rebel·lar-nos contra l'aliança entre el patriarcat i el capitalisme que ens vol dòcils, submises i callades. El 8 de març vam sortir al carrer a cridar contra el neoliberalisme salvatge i per exigir plena igualtat de drets i condicions de vida.

NO pagarem per exercir els nostres drets. Perquè ens volem lliures, vives, combatives i rebels, i per això cridem a la

#desobediència feminista!

El 20 d'octubre a les 12 h, us convidem a un vermut feminista a la Plaça Bonet i Muixí (coneguda popularment com a Plaça Màlaga), on presentarem públicament la campanya de denúncia i desobediència davant les multes. Farem una assemblea per decidir properes accions i ens farem fotos amb el lema #8MJotambétallo. Perquè nosaltres també vam tallar la Gran Via, la Meridiana, les Rondes, la C-17 i les vies dels Ferrocarrils Catalans. Perquè vam aturar-nos per canviar-ho tot i perquè volem tallar amb el patriarcat, el racisme, el capitalisme i totes les formes de dominació.

Us esperem el 20 d'octubre a la Màlaga! Porta les teves tises, cisalles, falçs i altres eines i fem-nos una foto juntes. Tallem amb les multes i la criminalització del moviment feminista!

Un gran pas endavant en un camí encara molt llarg

Valoracions entorn dels protocols contra les agressions masclistes a la Festa Major de Sants

Rubén Molina

La lluita contra les agressions masclistes ha estat una problemàtica que ha anat guanyant visibilitat en els últims anys. Aquest passat curs va arribar a la seva màxima cobertura mediàtica com a resultat de la vaga feminista del 8 de març i de la tèbia sentència a la «manada» on no se'ls condemnava per violació.

La realització del protocol i la prioritat que ha adquirit per part de molts col·lectius i també per les usuàries de les festes, fa que s'hagi realitzat un avenç molt important en la lluita contra les agressions masclistes.

En l'àmbit més local aquesta prioritació en la lluita contra les agressions l'hem pogut veure en l'aplicació de protocols de lluita contra les agressions masclistes a les festes. L'any passat va ser el primer any que a Sants s'elaborava un protocol propi, treballant l'aspecte teòric, la prevenció, formació i pràctica. Un protocol realitzat pels col·lectius de l'Assemblea de Barri i en un primer moment també els Castellans de Sants, tot i que aquests van sortir del protocol arran del conflicte produït per la voluntat d'aquest col·lectiu de portar el grup de música Itaca Band, acusats precisament d'agressió. Aquest recollia feina feta per col·lectius feministes d'altres indrets com Poble Sec, Gràcia i altres pobles. No va ser una feina en va, ja que el protocol ha estat utilitzat durant tot l'any en la majoria d'esdeveniments festius organitzats per col·lectius de l'ABS. Aquesta feina continuada ha servit perquè aquests espais hagin anat millorant cada cop més en l'aplicació

del protocol. I no només això, sinó potser més important, sinó que la consciència de la lluita contra les agressions és cada cop més present en les festes, tant per les organitzadores com per les usuàries. Els punts liles serveixen com a llocs de referència, no només per respondre a agressions, sinó per conscienciar, prevenir, i si cal, actuar.

La generació del protocol ha estat un avenç immens. Les festes majors alternatives sempre han estat un espai sensible a aquesta problemàtica, però no va ser fins al 2013 que es va realitzar les primeres accions per respondre a agressions de forma organitzada. En aquell moment van ser uns cartells amb un telèfon on poder trucar en cas de patir una agressió. Una iniciativa sorgida de dones que participaven en la festa alternativa. Aquest any en canvi hi ha hagut quatre punts liles, un a cada espai de festes alternatives, cada dia que hi havia activitat nocturna. En aquest s'hi podia trobar informació sobre com respondre en cas de patir o veure una agressió, que és una agressió masclista i més d'una persona atenent i ocupant un espai visible dins la festa. La lluita contra les agressions s'ha afegit als mocadors i samarretes de les FMAS. L'ABS ha estat pionera en el desenvolupament del protocol a Sants, però la voluntat de lluitar contra les agressions també ha fet que altres espais també hagin realitzat els seus propis protocols i punts liles, com és el cas de Castellans.

L'administració, per contra, malgrat esgrimir el feminisme i la lluita contra les agressions en el seu discurs, va força darrere quant a les accions realitzades. Tot i això hi ha hagut una millora molt gran respecte les últimes festes majors. S'ha ofert als carrers poder assistir a una formació, però que només es va realitzar un únic dia al mes de juny. També s'ha posat en marxa una espècie de protocol que està molt lluny de poder cobrir una petita part dels espais de festa. Només

es va posar en marxa quatre dels vuit dies de festes i constava de quatre per tot el barri amb persones que de forma itinerant havien d'atendre les possibles incidències derivades d'agressions masclistes. Desgraciadament queda molt per fer en un ajuntament autoanomenat feminista.

Els col·lectius de l'Assemblea de Barri de Sants han estat els que més feina han fet al respecte. L'administració malgrat tenir molts més recursos i anomenar-se feminista està molt lluny de fer una feina important contra les agressions en l'àmbit de la Festa Major.

Malgrat tots els esforços, s'ha de lamentar que el protocol s'ha hagut d'activar en la majoria dels espais de festes on n'hi havia. En els carrers on no hi havia també hi ha hagut agressions, al carrer Vallespir per exemple uns turistes van agredir unes noies que van respondre a les seves agressions. Podem afirmar que la consciència en la importància d'aquesta lluita és més gran que mai, però també podem afirmar que les agressions no s'aturen, però que ara són més visibles i tenen més resposta. El patriarcat té en les seves bases la cosificació de la dona i la cultura de la violació. I la construcció de la identitat dels homes està definida pel patriarcat. Els protocols són eines que pretenen resoldre una situació d'injustícia, que els espais siguin segurs per tothom. Però la veritable feina diària per acabar amb les agressions ens toca als homes, deixar de ser agressors.

Punt lila al espai Roser Benavent

AVUI FA 20 ANYS

Què passava al barri al setembre del 1998?

Revisem l'hemeroteca per portar-vos la portada de **La Burxa** n.6 de fa tot just 20 anys.

Et pots posar en contacte amb nosaltres als C.S.A. Can Vies i Hamsa. Per internet l'adreça és: jmayne@arxakis.es

La BURXA núm. 6
Setembre de 1998
1.500 exemplars.

Butlletí contrainformatiu de la vila de Sants.

CONTINUA L'ACTE FEIXISTA A LA PLAÇA DELS PAÏSOS CATALANS

Diversos col·lectius i entitats faran una campanya per tal d'evitar-ho

Un altre any diversos grups i partits feixistes han convocat un acte commemoratiu pel *Dia de la Hispanidad*, també anomenat *Dia de la Raza*, a la plaça del Països Catalans (rebatejada pels ultradretans com a *Plaza de la Estación de Sants*). La concentració porta celebrant-se 15 anys, i està convocada per la *Confederación Nacional de Ex-combatientes*, amb el suport d'altres organitzacions feixistes, entre elles la AUN (*Alianza para la Unidad Nacional*) de R. Sáenz de Ynestrillas o *Democracia Nacional*. En ella es troben des de vells nostàlgics fins a joves naziskins, que omplen de banderes espanyoles i franquistes la plaça del nostre barri. Es pot veure tot tipus de simbologia falangista, escoltar càntics i himnes militars i sentir discursos de fort contingut xenòfob, racista i autoritari.

Concentració feixista amb simbologia nazi.

UN ACTE AMB HISTÒRIA

El 12 d'octubre és la data que commemora el descobriment i la posterior invasió d'Amèrica, i és el dia escollit per a celebrar el que s'anomena "hispanidad", concepte que fa referència a l'expansió que l'Imperi i la cultura espanyola va experimentar arran de l'expedició de Colón. En altres termes, es pot dir que és una exaltació de la colonització que va patir el continent americà, i que tanta barbàrie va portar als diferents pobles indígenes que l'habitaven. A l'Estat Espanyol, tradicionalment la celebració pren un caire marcadament retrògrad i nostàlgic; es aprofitada per les institucions més carques per a mostrar el seu espanyolisme profund. El *Rey* fa un discurs, les *Fuerzas Armadas* desfílades, la *Guardia Civil* fa actes públics i la jerarquia

(continua pág.2)

TATUATGES A COTXERES... ..I QUE MÉS?

Durant els dies 17, 18 i 19 de setembre s'ha celebrat al Centre Cívic de les Cotxeres i subvencionat per l'Ajuntament de Barcelona una de les convencions de tatuatges i piercings més importants de l'Estat espanyol; durant aquests dies aficionats i professionals d'aquest art han pogut veure alguns dels millors professionals d'Europa, aprendre noves tècniques o simplement curiosos. Però aquí no s'acaba tot, i a la gent interessada amb el tema i que hi ha anat potser val la pena recordar-li que, a banda del preu (entre mil i mil cinc-cents pessetes per dia), la fira té altres particularitats, com la que s'ha pogut veure aquest any, en que tota la seguretat estava composta de membres de la coneguda organització nazi i mafiosa "Angeles del Infierno", i no tenien cap problema en passejar-se pel recinte amb samarretes amb creus gamades o cèltiques dibuixades, o emblemes falangistes o de les SS a les jaquetes. Aquest any s'han tornat a repetir imatges com aquesta al nostre barri, però la veritat és que ningú no ha fet res per evitar-ho.

QUE PASSA A LA MÀLAGA?

Un fenomen inexplicable que es repeteix periòdicament

El passat dimecres 2 de setembre, la parròquia de Santa Maria de Sants, situada a la plaça de Bonet i Muixi, va despertar amb la ja tradicional bandera d'Etiòpia, símbol del moviment rastafari, en forma de catifa "nupcial" de dalt a baix de les escales. Aquest misteriós fenomen, que s'ha vingut produint intermitentment des de fa anys ha tornat donant-li a aquesta entranyable plaça una mica de color i vida. Molts dels ciutadans/es honrats/des que poble aquesta vila ens preguntem a què es deu aquest curiós i agradable fet: Potser és una al·lèrgia que li surt de tant en tant a l'església? Tenim un parrocc rastafari? Els avis de la residència s'han passat al reggae? Una campanya del districte de cara el fòrum 2004 de les cultures? Bob Marley viu entre nosaltres? Segons fonts contrastades (Karma?, Año Cero, Mas Alla...) és un signe que ens mostra el profund desig que sent aquesta parròquia de ser lliure i tropical. Com podeu veure, una nova i decidida adhesió a la vella consigna: "Sants lliure i tropical".

Aspecte de la catifa "nupcial" a les escales de l'església de la plaça Màlaga.

BALANÇ DE LES FESTES ALTERNATIVES'98

Les festes majors alternatives del passat mes d'agost han estat un combinat d'activitats lúdiques, culturals, gastronòmiques i reivindicatives al llarg de quatre dies. L'emplaçament físic de les festes, així com evidentment els seus continguts, han demostrat a la pràctica com es possible consolidar al carrer uns espais autònoms de diversió, relacions socials i treball col·lectiu, fora de l'oci mercantilitzat i/o dirigit institucionalment. L'espai de Can Mantega ha

(continua pág.3)

VIDES DE BARRI

Parlem amb Llorenç Gasset

Sònia Roncero Tomàs

EL Llorenç és veí del barri de Sants des de fa 16 anys. Sempre s'hi ha sentit veí, però, ja que va néixer a La Torrassa molt a prop del carrer Riera Blanca. Després d'anys vivint a altres barris de la ciutat, fins i tot a ciutats veïnes, finalment l'any 2002 es va traslladar oficialment a Sants, al carrer Carreras i Candi. Per ell, comenta, va ser com tornar on vivia quan era petit.

Des del primer moment va constatar que Sants és un barri molt actiu, molt viu i molt interessant quant al teixit associatiu. S'hi podien fer moltes coses, i de mica en mica es va anar introduint a les activitats del veïnat. L'any següent de mudar-se, per exemple, es va implicar al Centre Social de Sants, on hi ha acabat treballant. Va ser arran del soterrament de les vies del tren; es va crear una plataforma de la qual en formava part. Actualment és el receptorista del torn de tarda i s'encarrega de tasques relacionades amb l'administració. El que més li agrada, però, és tota la relació amb la gent i les entitats del barri que la seva feina implica. Des de fa dos anys, a més, també treballa en una gestoria del carrer Guadiana. Com ell mateix diu, té "molta sort de treballar a dos llocs molt de barri, on tinc molt contacte amb els veïns i veïnes".

Un temps més tard va entrar en contacte amb Sants 3 Ràdio. Fa "una pila d'anys" que hi té dos programes: Jazz Expresso, un programa per a amants (experts i no experts) del jazz de totes les èpoques, i Ronda de nit. Aquest últim, a diferència del primer que conté entrevistes i intervencions diverses, és purament musical.

Com a anècdota, cal explicar un altre dels aspectes clau que fan que el Llorenç sigui una cara coneguda al barri. Ha participat diverses vegades com a concursant al programa "Saber i ganar" de La 2, que fa més de 20 anys que està en emissió. Ell sempre n'havia estat un espectador molt fan fins que, després d'enviar unes quantes cartes sense esperança, el van contactar per a anar a gravar els programes. Hi ha aparegut diverses vegades en aquest últim any. La primera es va mantenir durant 10 programes, i tot seguit va participar en edicions de cap de setmana. L'última etapa, en uns 15 programes setmanals. Comptant totes les variants, ha aparegut en un total de 32 programes.

El Llorenç ara mateix no col·labora amb cap entitat, però sí que té molta relació amb la biblioteca de Can Batlló, on participa regularment dels clubs de lectura. Considera que el projecte de Can Batlló és molt bonic i li agradaria participar més sovint i més activament, però no té prou temps per tot. També, en un futur no molt llunyà, té pensat emprendre un grup de conversa de francès (i potser també un d'alemany) a La Lleialtat. Tanmateix, ara mateix no pot dedicar tant temps al teixit associatiu, ja que els seus dies, com els de totes, només tenen 24 hores.

DE LES RUINES FLOREIX CAN VIES

MAFETA OBERTA
DIJOURS I DIVENDRES
18 A 22:30H

COL·LECTIUS I TALLERS:

- COMISSIÓ ANTIREPRESSIVA ABS
- LA TRAMA FEMINISTA
- JOVENS TERRES DE L'EBRE
- LA GUERXA (AUTOGESTIÓ DELS MALESTARS I LA CURA)
- MÚSICS CAN VIES
- LA BURXA
- TALLER ARTS ESCÈNIQUES
- TALLER ARTS MARCIALS
- NEGRES TEMPESTES
- GRUP DE COSTURA NIU D'ARANYES

C/JOCES FLORALS 40-2 | MÉS INFO: WWW.CANVIES.ORG

LACOL

ARQUITECTURA COOPERATIVA

INFO@LACOL.COOP

WWW.LACOL.COOP

93 172 06 77

CICERÓ 5, LOCAL

Taverna

La burxa

- carrer Vallespir, 23 - Sants -

ASSOCIATIU

EL TEU CONSUM TÉ PODER

WWW.LECONOMAT.CAT

l'Economat SOCIAL

COOPERATIVA DE TREBALL
CONSUM RESPONSABLE I AUTOGESTIONAT

C/JOCES FLORALS 157, BAIXOS
DIMECRES I DIJOURS 17H-21H
DIVENDRES 10H-13H

Anuncia't a La Burxa!

i col·labora amb la comunicació popular i autogestionada!

★

Escriu-nos a laburxa@gmail.com

EXPOSICIONS

L'àlbum familiar del barri

Un àlbum col·lectiu de Sants i les seves gents

Qui no té un àlbum familiar a casa? Àlbums plens de fotos que ens recorden algun moment del passat, algun lloc al qual voldríem tornar, alguna persona que potser ja no hi és; imatges que hem volgut retenir, que hem heretat de pares i avis i que formen part de les nostres vides.

Rescatar aquestes fotografies i les històries que amaguen, recuperar aquests records que sovint han quedat fossilitzats dins de capses de sabates, aquest és el repte que s'ha plantejat la Lleialtat Santsenca, construir entre totes i tots. L'Àlbum familiar del barri. Un àlbum que parli de les petites i les grans coses; fet dels records íntims; que estableixi nous vincles i connexions que sovint passen per alt.

És per això que a partir de la tardor,

a la Lleialtat, arrenca aquest projecte participatiu per recollir fotos familiars entre els santsencs i santsenques. Imatges que hauran de ser en paper i anteriors a l'any 1988. L'Àlbum familiar del barri és una iniciativa impulsada per la Lleialtat Santsenca i dirigida per l'arxivera fotogràfica, i veïna de Sants, Susanna Muriel, qui ja va treballar en el projecte d'El Daguerre de Sants.

Tothom qui vulgui participar en el projecte ho podrà fer concertant una cita prèvia a la Lleialtat o enviant un correu a albumfamiliarlleialtat.cat. Les fotos s'escanejaran i retornaran al moment. També s'enregistraran els testimonis de les persones donants. El material aportat servirà per realitzar una exposició a la Lleialtat i, en el futur, permetrà crear una web de consulta pública accessible a tothom.

LLIBRES

Monstruos bizarros

La Inexplicable

Monstruos bizarros és un recull de relats particular. S'encabeix dins el bizarro d'una manera especial, qüestionant i alhora afirmant el gènere. En el volum trobem cinc relats signats per Leza Cantoral, Mandy de Sandra, Michael Kazepis, Christoph Paul i Tiffany Scandal. Si ja coneixeu el bizarro, gaudireu de la literatura de grans figures del gènere. I si us hi apropau per primera vegada, descobrireu un gènere lliure, que no respecta res i que fa servir totes les eines al seu abast (humor, terror,

erotisme...) per crear un univers inversemblant però creïble alhora.

En aquest volum, editat per Orciny Press, trobem títols tan explícits com El vampiro onanista, però també d'altres més misteriosos com Tiempo a la sombra de aquello demasiado grande para ser visto. Els protagonistes dels relats van des del mateix vampir onanista del primer relat a un home que carrega amb la creu de dir-se Salvador Dalí, passant per un noi homosexual amb predilecció pels ossos, que a partir d'una trobada sexual a un bar, descobreix qui hi ha – de veritat – darrere d'Amazon i les grans empreses editorials.

No podem ser gaire explícites amb el contingut dels relats per no fer spoilers, però us recomanem fervorosament aquest recull de contes amb dosis de surrealisme, pornografia, terror i humor. Mai tornareu a mirar els rèptils de la mateixa manera, paraula de llibretes.

Endavant amb el bizarro!!

Diversos Autors

Traduït de l'anglès al castellà per Hugo Camacho i Francisco Jota-Pérez

Orciny Press 2018 (Col·lecció Midian)

LLIBRES

Ned Ludd y la Reina Mab. Destrucción de máquinas, Romanticismo y los Comunes de 1811-12

de Peter Linebaugh**Descontrol Editorial**

Aquest text té el seu origen a una xerrada de l'autor, Peter Linebaugh, a les jornades anomenades «Els luddites, sense condescendència», esdevinguda a Birkbeck, per commemorar el 200 aniversari de l'aixecament de les filadores i filadors el 1811.

De les reflexions amb altres historiadors, veteranes i joves militants entorn de l'obra de E.P. Thompson La formació de la classe obrera a Anglaterra, sorgeix aquesta extraordinària gesta històrica

i literària, que recluta a les anònimes i menyspreades teixidores del segle XIX de la regió central d'Anglaterra en les primeres files d'un grup internacional, poliglota i multicolor de plebeus que es resisteixen a la desposseïció en els alboros del capitalisme i la modernitat.

Ned Ludd i La reina Mab rescata als luddites de la seva càrrega d'irrellevància retrospectiva. El mite de Ludd i l'esperit de Mab, com diu Linebaugh, són defenses locals imaginatives en un món d'artesanes i comuneres mobilitzades contra una mecanització que perseguia el benefici i l'encerclament planetari.

«Excepte Ludd, tots els generals per als homes signifiquen mals» Anonim 1811-1812.

Aquest lema i la gran quantitat de referències a La Reina Mab que trobem a la literatura anglosaxona -també llatina- des del segle XVI fins als nostres dies són el perfecte exemple de fins a quin punt és important la generació d'un imaginari col·lectiu, de personatges i mites que encoratgin revoltes, encarnin els desitjos de rebel·lió i dotin de contingut màgic i estètic les vindicacions i defenses d'una determinada forma de vida.

EDITORIAL **DESCONTROL**

CATÀLEG LLIBRES 2018

2018

descarrega el catàleg <http://bit.ly/2o5efqb>

impremta@descontrol.cat
editorial@descontrol.cat

c/Constitució 19, Can Batlló 93 422 37 87 dill. a div. 10h a 14h i de 15h a 18h.

Pizzeria Ristorante
Putxinellis

Menú migdia 10,90€
Menú pizza 8,50€

Carrer de Salou, 23. 080014
Tel. 936112485 - 616807668

Horari: de 13.30 a 16h i de 20.30 a 24h
Dilluns tancat tot el dia - Dimarts matí tancat

www.restaurantepubxinellis.com

EnClau

Dissenyem per a tu

www.enclaucooperativa.cat

EL TEU BARRI, LA TEVA COLLA

CASTELLERS de SANTS

www.borinots.cat

Tenim nova burxaire al barri...

... benvinguda, Jana !

COL·LECTIUS DEL BARRI

ASSEMBLEA GROGA DE SANTS

Assemblea de la comunitat educativa.
assembleagrogasants.blogspot.com
assembleagrogasants@gmail.com
@AssGrogaSants

CASTELLERS DE SANTS

Assajos dimarts i divendres.
borinots@borinots.cat
Local d'assaig: Escola Jaume I.
C/ Comtes de Bell-lloc, 86

COOPERATIVA DE CONSUM PANXA CONTENTA

Grup de consum crític
Dijous de 19h a 22h
panxacontenta.wordpress.com
coope.espai.obert@gmail.com

FEM FRONT AL TURISME A SANTS

Comissió de l'ABS per afrontar la massificació turística a Sants
http://frontturisme.sants.org
frontturisme@sants.org

GRUP D'HABITATGE DE SANTS

Col·lectiu pel suport mutu davant les problemàtiques d'habitatge
Diumenges a les 16h
facebook.com/GrupHabitatgeSants
Pl. Joan Corrades

HORTET DE LA FARGA DE SANTS

Estiu: diumenges a la tarda
Hivern: diumenges al matí
Noguera Pallaresa 27, persiana met.
hortetdelafarga@gmail.com

LA TROCA

Escola Comunitària de Formació Permanent als barris de Sants.
https://latrocasants.org
hola@latrocasants.org
espaicofope@gmail.com
C/ Olzinelles, 31

LA PAH

Plataforma d'afectats per la hipoteca.
Acollida i Assessorament col·lectiu: dilluns 18h
Per confirmar Assemblea de PAH Barcelona dimarts 18h (atenció a estudiants: dilluns a les 17:00 al local)
apahdebarcelona@gmail.com
c/ Leiva, 44

SANTS.TV

Televisió comunitària de Sants
http://sants.tv
contacte@sants.tv

UNIVERSITAT LLIURE A SANTS

http://sants.unilluire.cat
unilluire@gmail.com

CSA Can Vies

C/ Jocs Florals, 40

Assemblea dimecres a les 19h
Kfeta dimarts i dijous de 18h a 22h
https://canvies.barrisants.org
canvies@gmail.com
@SomCanVies

ACCIÓ LLIBERTÀRIA SANTS

Adherida a la Federació Anarquista de Catalunya (FAC)
Dimecres a les 19.30h a Can Vies
acciollibertariasants@riseup.net
@AccLibSants

LA GUERXA

Espai de salut
Dilluns a les 20h
@LaGuerxa
espaisalutcanvies@gmail.com

NEGRES TEMPESTES

Col·lectiu llibertari per l'alliberament dels pobles
http://negrestempestes.cat
negrestempestes@gmail.com

Casal Independentista de Sants

C/ Muntadas, 24
Dilluns a divendres, 18h - 23h
https://cis-jaumecompte.cat
contacte@cis-jaumecompte.cat

ARRAN SANTS

Organització juvenil de l'esquerra independentista
http://arran.cat/
sants@arran.cat
@ArranSants

COLLA BASTONERA

Grup de cultura popular
https://collabastonerasant.wordpress.com
collabastonerasant@gmail.com

ENDAVANT SANTS

Organització Socialista d'Alliberament Nacional
http://www.endavant.org
expansio@endavant.org

PUNT D'INFORMACIÓ LABORAL

Assessorament laboral
Dilluns de 18:30h a 21h
COS Barcelonès

Can Batlló

C/ Constitució, 19
C/ 11 de juny de 2011

Espai veïnal autogestionat

Dilluns a dijous de 10h a 13h i de 18h a 21h
Divendres de 10h a 13h i de 18h a 22h
Dissabtes de 10h a 21h
https://www.canbatllo.org/
@CanBatllo

CENTRE DE DOCUMENTACIÓ DELS MOVIMENTS SOCIALS

Arxiu de documentació dels moviments socials
Dilluns, dimarts i dijous de 17h-19h
http://arxiu.laciuatatinvisible.coop/
arxiudelaciuat@gmail.com

ESPAI ARTS

Col·lectiu d'artistes
Dijous de 10:30h a 13h
@ArtsCanBatlló

ESPAI COMUNITARI DE FORMACIÓ PERMANENT

Projecte d'educació de persones adultes. En construcció col·lectiva.

FUSTERIA COL·LECTIVA

Taller de fusteria comunitària
Taller obert: dilluns de 10h a 13h i de 16h a 19h
Taller comunitari: dimarts de 10h a 13h i de 16h a 19h

LA NAU

Espai familiar
Actualment tancat per obres d'acondicionament pel fred
lanauespaiamiliar@gmail.com
@La_Nau

MALABARISTES INEXTREMIS

Taller de malabars
Dimecres de 18h a 20:45h

ROCÒDROM

Obert dilluns dimecres i divendres de 18h a 21h
Neteja col·lectiva dimarts de 18h a 21h
Dones escaladores dimecres de 10h a 13h

TALLER COL·LECTIU D'INFRAESTRUCTURES

Taller d'infraestructures col·lectiu
Dimecres de 10h a 13h i dissabte de 10h a 14h

TALLER OBERT DE MOBILITAT

Espai d'autoreparació de vehicles
Dimecres i dijous de 17h a 20h
Divendres 10h-13h

La Lleialtat Santenca

C/ Olzinelles, 31
Espai per a usos veïnals cooperatius i de cultura popular.
https://www.lleialtat.cat/
info@lleialtat.cat

ESPLAIS I CAUS DE SANTS-MONTJUÏC

Federació de les entitats de lleure del Districte

SANTS-NIGGURATH

Associació lúdica dedicada als jocs de taula, rol, estratègia i simulació
sants.niggurath@gmail.com

ÒMNIUM SANTS-MONTJUÏC

Secció Local d'Òmnium
santsmontjuic@omnium.cat

TEATRE DELS BORINOTS

Grup de teatre dels Castellers de Sants

SET D'ESCENARI TEATRAL

Associació cultural dedicada a les arts escèniques
grupset@hotmail.com

DONAR VEU A LA MEMÒRIA

Projecte teatral i de memòria de l'Institut Lluís Vives

COL·LECTIU D'ARTISTES DE SANTS

Grup que aplega artistes de diverses disciplines de Sants
col.lectiuartistesdesants@hotmail.com

COL·LECTIU D'ARTISTES ORIENTALS

Associació cultural xinesa

CORAL LA VINYA**STOP MARE MORTUM SANTS, HOSTAFRANC I LA BORDETA**

Grup en defensa dels drets de les persones refugiades

SINDICAT DE LLOGATERES

Sindicat en defensa del dret a l'habitatge i un lloguer assequible, estable, segur i digne.
sindicatdellogateres@gmail.com

TRAMA

Cooperativa de dinamització cultural i la sensibilització social
trama@trama.coop

Casal de Joves de Sants

C/ Alcolea cantonada
C/ Violant d'Hongria

@casaljovesants
casaljovesants.wordpress.com
casaljovesants@gmail.com

Centre Social de Sants

C/ Olzinelles, 30

Associació de veïns i veïnes de Sants
Dilluns a divendres de 10h a 13h i de 18h a 21h
www.centresocialdesants.org
csocialsants@gmail.com

ASSEMBLEA SALVEM LES PENSIONS

Espai de defensa del sistema Públic de pensions
Dimecres de 18:30h a 20:30h
salvemlespensions.wordpress.com
salvemlespensions@gmail.com
@Salvemlespensions

Vols saber on pots trobar **la Burxa**?

Escaneja el nostre codi QR i entra al nostre mapa de Distribució!

la Burxa
la fem entre totes... participa!

www.laburxa.org

Escriu-nos a
laburxa@gmail.com

Encara no tens
la samarreta de
la Burxa?

Ja pots triar la teva:
n'hi ha 4 de diferents!

★
Vine a buscar-la a
La Ciutat Invisible
Carrer de Riego 35

Rubén Molina

Xerrem amb l'Ivan Miró, sociòleg, investigador en economia cooperativa, social i solidària, activista, soci cooperatiu de la ciutat invisible i participa de l'Impuls Cooperatiu de Sants i la XESC. Ens trobem en un petit bar del barri amb l'excusa del nou llibre que ha publicat amb Icària «ciutats cooperatives» aquesta primavera.

Com t'imagines tu la ciutat cooperativa?

Abans de parlar de la ciutat que volem hem de tenir clar quin és el model que tenim. La ciutat que tenim és el que es pot definir com una ciutat on predomina el capitalisme metropolità i global. Que el que fa és produir capital privat, expropia a la comunitat en favor de l'acumulació del capital. Està articulada a través d'una gestió publico-privat, on l'administració concerta amb el capitalisme privat com intervenir en diferents sectors, turisme, smart city, logística, distribució comercial, etc. Com crear les millors condicions perquè el capital privat generi rendes de monopoli urbanes. Les conseqüències negatives que té aquest model és la pobresa, gentrificació, desnonaments, precarietat, desigualtat, etc., eixos des d'on podem començar a pensar en el model de ciutat que volem.

És a partir d'aquí on podem plantejar el cooperativisme com eina per lluitar contra aquest model?

Diguéssim que per generar una ciutat diferent calen sumar les energies de molts acots socials diferents. Una sola força o organització no serà capaç de fer front a un model tan assentat.

Des de la XES, s'ha teoritzat sobre la substitució de la matriu publico-privada de la generació econòmica per una matriu publico-cooperativa-comunitària.

Que significa aquesta matriu?

Les tres parts d'aquesta matriu serien per costat l'economia que ha de ser col·lectivitzada via municipalisme. Un sector públic que no signifiqui estatització sinó democratització. Unes empreses públiques on puguin participar els usuaris i els treballadors i tinguin una gestió democràtica. El sector públic que formi part d'aquesta concertació ha d'assegurar drets i donar recursos als ciutadans. Parlem de remunicipalitzar sectors estratègics com l'aigua i l'energia.

La segona part seria obrir l'oportunitat a què les empreses cooperatives de tot tipus, consum, educació, habitatge, treball, etc., participin d'aquesta concertació. És a dir que optin al mercat que les institucions generen. Això vol dir democratitzar l'economia i un control del lucre dels excedents. Crear una estructura econòmica que generi autonomia i satisfaci necessitat de la ciutadania en generals. Ara mateix són resoltes de forma hegemònica pel capitalisme. D'aquí sorgeixen les línies de treball dels barris cooperatius i ecosistemes cooperatius locals. Circuits d'economia local per satisfer les necessitats de la comunitat.

I per últim hi hauria una tercera part que és tot el sector comunitari, autogestionari o associatiu, que d'alguna manera ha de ser el control de la comunitat d'allò públic i cooperatiu. Per assegurar que les altres dos responguin als interessos col·lectius. La dimensió comunitària ha d'estar present per definir les prioritats dels territoris, barris i sectors econòmics. Posar els béns urbans al servei de la comunitat des de l'autogestió, reapropiar-se de la ciutat de forma directa, creant horts comuni-

taris, recuperant equipaments, centres socials, escoles populars, okupant edificis, reapropiant-nos de l'espai públic.

De quina manera o quins mecanismes es podrien establir des dels sectors comunitaris i autogestionaris per mantenir un control del sector públic o la participació en les institucions. Sobretot tenint en compte que els moviments socials de la ciutat de Barcelona sempre han fet bandera de l'autogestió i independència del poder municipal. Com es pot teixir una relació de control sobre qui exerceix l'autoritat a través de la força, és a dir l'administració?

Són les dues primeres potes les que han de controlar l'administració des de diferents nivells. Hi ha qui ho farà presentant candidatures. Hi ha qui demanarà obrir espais on la societat sigui la que fiscalitza, proposi i avalui. Crear un consell municipal per la transició econòmica i ecològica de la ciutat on les xarxes d'economia solidària li digui a l'ajuntament cap a on ha d'anar la política econòmica de la ciutat.

De quina manera es pot assegurar el control cap a una administració que controla la legalitat i exerceix poder cap als ciutadans?

Al barri per exemple Can Batlló i Can Vies s'han guanyat gràcies a la mobilització popular. Com més fort sigui el contra-poder d'allò comunitari més poder social. La pressió de la comunitat cap a l'administració és des de la mobilització.

Per altra banda com més poder econòmic tingui la societat autoorganitzada, com més llocs de treball cooperativistes i d'economia social i solidària, més capacitat d'influència a l'hora de fer polítiques públiques econòmiques.

Parlant de generar economia cooperativa per extreure-la de la lògica capitalista, com podem fer-ho sense entrar en

un circuit de competitivitat?

Hi ha diferents visions dins l'economia social. Hi ha qui sí que parla de la competitivitat. Hi ha en canvi qui parla de post capitalisme essent conscients que el cooperativisme dins d'un marc de capitalisme hegemònic té totes les dificultats per consolidar-se i estendre's. Les cooperatives de l'Impuls cooperatiu per exemple estem en aquesta segona visió, ja que no li veiem molt de sentit en competir dins el capitalisme. Defensem la construcció d'una economia plural perquè no només hi hagi una hegemonia mercantil. S'ha de reconèixer una economia pública, una social, una de cures i intentar que l'economia mercantil tingui responsabilitat social. S'han de trobar marcs de trobada entre totes. El segon pas important és crear mercats socials. Si cada cooperativa intenta competir cada una per la seva banda, no estarem canviant res. Si en canvi aquestes configuren un nou àmbit socioeconòmic entre elles, creant mercat social, hi ha una altra escala econòmica i es consoliden mútuament. Per tant l'estratègia és crear altres esferes de circuits econòmics.

Sense una direcció o estratègia política concreta, tot això podria acabar essent assimilat com una nova manera de capitalisme més just. Si la creació de noves cooperatives només respon a la iniciativa i interès dels seus socis, com ens podem assegurar que aquestes siguin transformadores, la comunitat en rebi un retorn o respongui a necessitats col·lectives?

Ha de ser el mateix moviment cooperativista. No crec que en sistemes passats de direcció política de partit que mana al sindicat i el cooperativisme complementa. No estic d'acord en tota la idea d'emprenedoria. El naixement de cooperatives ha de respondre a necessitats no cobertes a la comunitat. Per això és important crear estructures compartides per part del coope-

rativisme i l'economia comunitària del territori per tenir una certa planificació i proactivitat. A Sants per exemple hem creat l'impuls cooperatiu de Sants que entre d'altres pretén respondre a això. Ha de ser la comunitat organitzada qui detecti les necessitats i generi les respostes. Ara estem discutint i treballant en aquesta línia. El cooperativisme és una eina per conjugar interessos personals i interessos col·lectius.

En focalitzar les energies en la generació del nostre propi model econòmic, pot ser que s'hagi abandonat molta de la feina sindical i a les fàbriques que anteriorment centrava les energies revolucionàries? A més això ha coincidit amb un moment d'increment de l'explotació laboral.

El sindicat, l'ateneu, la cooperativa i per alguns el partit són les tres formes organitzatives clàssiques del moviment obrer. Que la gent estigui muntant cooperatives no és una causa de l'afebliment sindical, sinó que és conseqüència. Hi ha una generació de precàries que als anys noranta som expulsades dels mecanismes de participació arran de la transformació del capitalisme. CCOO i UGT juguen a reforçar l'obrer central a costa dels obrers perifèrics i els petits no saben adaptar-se. Es perd una generació de gent que potser haguéssim treballat als sindicats i passem a treballar al territori.

Ara ens trobem en una altra fase del capitalisme on s'està precaritzant tota una onada de treballadores que estan fora dels mercats de treball convencionals. Aquests nous subjectes hiper-explotats, com les Kelis, els maners, els riders, etc., estan tornant a crear-ho tot, sindicat, estructures d'ajuda mútua i cooperativa, perquè tenen totes les necessitats a cobrir. És un nou horitzó molt interessant que supera les estructures clàssiques i està integrant sindicalisme i cooperativa a la vegada.

Periòdic de comunicació popular de Sants i barris veïns
3.000 exemplars | Distribució gratuïta

La Burxa és un periòdic editat per un equip de redacció no professional que ens reunim setmanalment al CSA CanVies (carrer Jocs Florals, 42). Si et vols posar en contacte amb nosaltres pots fer-ho mitjançant el correu electrònic (laburxa@gmail.com), el web (www.laburxa.cat) o els nostres perfils a Twitter (@laburxa), Facebook i SomSants.

No ens fem responsables dels articles d'opinió.

Publicació mensual.

Aquesta publicació té una llicència CREATIVE COMMONS RECONeixEMENT- NO COMERCIAL.

Sou lliures de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:

- Reconeixement: heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o llicenciador.

- No comercial: no podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.

Per veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc/2.5/es/legalcode.ca> o envieu una carta postal a Creative Commons, 559, Nathan Abbot Way, Standford, California 94305, USA.